

Desenvolupament personal per a un envelliment satisfactori: el paper de la comunicació [

2012

text (article)

Analítica

Al llarg del cicle de la vida avancem per una seqüència d'etapes: som lactants, infants, adolescents, joves, adults i vells. Popularment es diu que els anys "són en la ment" i que un té "l'edat que sent". Aquestes creences han estat verificades en estudis sobre gerontologia social. Nosaltres fem un pas més enllà i mantenim que "tenim l'edat que comuniquem i que se'ns comunica". En altres paraules, defensem que si un no sent la seva edat però és parlat i tractat com si la tingués, s'obren les portes a tot tipus de dilemes i ansietats. A Occident, per exemple, quan els joves i els adults interactuen amb les persones més grans ho fan de manera excessivament atenta i càlida, els parlen molt lentament, exageren l'entonació i eleven el to, i fan construccions lingüístiques gramaticalment i conceptualment senzilles. Però aquestes modificacions lingüístiques no es basen en necessitats reals de molts dels adults grans, d'aquells que són socialment i cognitivament actius, i, per aquest motiu, aquests adults creuen que aquestes formes de comunicació denoten una falta de respecte que els mina l'autoestima i la dignitat. El present treball aporta, en primer lloc, un model centrat en la comunicació per a un envelliment satisfactori (Giles 2011; Giles i Dorjee 2004) i, en segon lloc, una revisió d'alguns dels treballs realitzats en l'àmbit de l'atenció sanitària sobre parla condescendent o sobreprotectora i els seus efectes negatius per a la salut i el benestar psicològic (Viladot 1996a,1996b; Viladot i Giles 1998)

Al llarg del cicle de la vida avancem per una seqüència d'etapes: som lactants, infants, adolescents, joves, adults i vells. Popularment es diu que els anys "són en la ment" i que un té "l'edat que sent". Aquestes creences han estat verificades en estudis sobre gerontologia social. Nosaltres fem un pas més enllà i mantenim que "tenim l'edat que comuniquem i que se'ns comunica". En altres paraules, defensem que si un no sent la seva edat però és parlat i tractat com si la tingués, s'obren les portes a tot tipus de dilemes i ansietats. A Occident, per exemple, quan els joves i els adults interactuen amb les persones més grans ho fan de manera excessivament atenta i càlida, els parlen molt lentament, exageren l'entonació i eleven el to, i fan construccions lingüístiques gramaticalment i conceptualment senzilles. Però aquestes modificacions lingüístiques no es basen en necessitats reals de molts dels adults grans, d'aquells que són socialment i cognitivament actius, i, per aquest motiu, aquests adults creuen que aquestes formes de comunicació denoten una falta de respecte que els mina l'autoestima i la dignitat. El present treball aporta, en primer lloc, un model centrat en la comunicació per a un envelliment satisfactori (Giles 2011; Giles i Dorjee 2004) i, en segon lloc, una revisió d'alguns dels treballs realitzats en l'àmbit de l'atenció sanitària sobre parla condescendent o sobreprotectora i els seus efectes negatius per a la salut i el benestar psicològic (Viladot 1996a,1996b; Viladot i Giles 1998)

Al llarg del cicle de la vida avancem per una seqüència d'etapes: som lactants, infants, adolescents, joves, adults i vells. Popularment es diu que els anys "són en la ment" i que un té "l'edat que sent". Aquestes creences han estat verificades en estudis sobre gerontologia social. Nosaltres fem un pas més enllà i mantenim que "tenim l'edat que comuniquem i que se'ns comunica". En altres paraules, defensem que si un no sent la seva edat però

és parlat i tractat com si la tingués, s'obren les portes a tot tipus de dilemes i ansietats. A Occident, per exemple, quan els joves i els adults interactuen amb les persones més grans ho fan de manera excessivament atenta i càlida, els parlen molt lentament, exagereu l'entonació i eleven el to, i fan construccions lingüístiques gramaticalment i conceptualment senzilles. Però aquestes modificacions lingüístiques no es basen en necessitats reals de molts dels adults grans, d'aquells que són socialment i cognitivament actius, i, per aquest motiu, aquests adults creuen que aquestes formes de comunicació denoten una falta de respecte que els mina l'autoestima i la dignitat. El present treball aporta, en primer lloc, un model centrat en la comunicació per a un envelliment satisfactori (Giles 2011; Giles i Dorjee 2004) i, en segon lloc, una revisió d'alguns dels treballs realitzats en l'àmbit de l'atenció sanitària sobre parla condescendent o sobreprotectora i els seus efectes negatius per a la salut i el benestar psicològic (Viladot 1996a,1996b; Viladot i Giles 1998)

<https://rebiunoda.pro.baratznet.cloud:28443/OpacDiscovery/public/catalog/detail/b2FpOmNlbGVicmF0aW9uOmVzLmJhcmF0ei5yZW4vMzM5NDkxMDg>

Título: Desenvolupament personal per a un envelliment satisfactori: el paper de la comunicació electronic resource]

Editorial: 2012

Tipo Audiovisual: comunicació intergeneracional envelliment envelliment satisfactori discriminació per raó d'edat Teoria de l'Acomodació en la Comunicació parla condescendent i sobreprotectora comunicació intergeneracional envejecimiento envejecimiento satisfactorio discriminación por razón de edad Teoría de la Acomodación en la Comunicación habla condescendiente y sobreprotectora intergenerational communication aging successful aging ageism Communication Accommodation Theory patronizing and overaccommodation speaks

Documento fuente: Llengua, societat i comunicació: revista de sociolingüística de la Universitat de Barcelona, ISSN 1697-5928, N°. 10, 2012 (Ejemplar dedicado a: Medicina i llenguatge: les paraules de la salut), pags. 23-30

Nota general: application/pdf

Restricciones de acceso: Open access content. Open access content star

Condiciones de uso y reproducción: LICENCIA DE USO: Los documentos a texto completo incluidos en Dialnet son de acceso libre y propiedad de sus autores y/o editores. Por tanto, cualquier acto de reproducción, distribución, comunicación pública y/o transformación total o parcial requiere el consentimiento expreso y escrito de aquéllos. Cualquier enlace al texto completo de estos documentos deberá hacerse a través de la URL oficial de éstos en Dialnet. Más información: <https://dialnet.unirioja.es/info/derechosOAI> | INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS STATEMENT: Full text documents hosted by Dialnet are protected by copyright and/or related rights. This digital object is accessible without charge, but its use is subject to the licensing conditions set by its authors or editors. Unless expressly stated otherwise in the licensing conditions, you are free to linking, browsing, printing and making a copy for your own personal purposes. All other acts of reproduction and communication to the public are subject to the licensing conditions expressed by editors and authors and require consent from them. Any link to this document should be made using its official URL in Dialnet. More info: <https://dialnet.unirioja.es/info/derechosOAI>

Lengua: Spanish

Enlace a fuente de información: Llengua, societat i comunicació: revista de sociolingüística de la Universitat de Barcelona, ISSN 1697-5928, N°. 10, 2012 (Ejemplar dedicado a: Medicina i llenguatge: les paraules de la salut), pags. 23-30

Baratz Innovación Documental

- Gran Vía, 59 28013 Madrid
- (+34) 91 456 03 60
- informa@baratz.es